

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 19 DE MAIG DE 1917

Núm. 125

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

FRANCISCANISME

Es altament consoladora l'acció social franciscana que de cada dia s'acreix portentosament an el món catòlic, infiltrant dins son esser aquell esperit excels, l'esperit del Patriarca S. Francesc, trassumpte fael del mateix esperit de Cristo.

Aquí, en Mallorca, la vida franciscana es desrolla també sempre creixent i afalagadora.

Seguint d'aprop els alts ideals de germanor i harmonia, preconisats pel Cristianisme, les Germandats Terciaries mallorquines responen maravellosament a la seva missió social. El camp de les seves iniciatives és del tot extens.

Una manifestació eloqüent i viva de l'acció franciscana és sens dupte la sèrie de peregrinacions que ja ha realitzades, i que han vengut a ser — com molt bé nos deia una personalitat literaria, en la derrera peregrinació de S. Joan — no simples peregrinacions franciscanes, sino magnifiques diades catòliques, organitzades pels exèrcits franciscans, a on, en íntima compenetració, s'hi contempla un admirable consorci de rics i pobres, de nobles i plebeus, de patrons i obrers, fills tots del gran Pare d'Assís, d'aquella ànima privilegiada, que amb la Tercera Orde pregonà l'obra mestre del Evangeli, la més alta i entonada de les democracies, l'harmonia social més perfecta i acabada.

Contemplant manifestacions de fe franciscana com la del diumenge passat a S. Joan, be es recorda un del gran Pontífic Lleó XIII, que no sols com a oracle de l'Esglesia sino ensem amb a gran vident, profetisà que la Tercera Orde de S. Francesc seria l'esperança del món, enfront a l'ona engolidora del socialisme materialista i pertorbador dels pobles.

Ni es d'extranyar que devant una de

les avensades de la milícia franciscana, moli recentment s'expressàs així, un dels diputats més radicals de la veïna nació francesa: «Estàm en un gran error, no arribant a veure en el partit catòlic més que gents que pacíficament van a missa els diumenges i's confessen en les grans solemnidats. Darrera aqueixa massa catòlica, podriem dir inofensiva, hereua de tradicions que segueixen casi per rutina, sens intentar fer-les prevaleixer d'una manera solemne, hi ha altres masses catòliques més aguerrides, les Germandats Terciaries, l'acció social de les quals, es ja per a nosaltres seriosa amenaça, tant per la quantitat com per la qualitat dels que en ella militen...»

En mig de la profunda atonia espiritual que arreu's sent; i quant confortant i esperançador és veure com responen a la seva missió educativa les germandats de la Tercera Orde, i com en peregrinacions com la derrera, saben juntar-se, amb fort llaç de pau i germanor, els fills del Xerafi enamorat del Senyor, per a pregonar amb valentia sos nobles ideals!...

J. A. PVRE.

Inca—18—5—17.

flors Marianes

**

*La Mare de Deu cosia
en es portal de s'hortet
tenia el Bon Jesuset
dins sa falda qui dormia.*

De la llum del Fill de Deu
la robeta pren albura;
mai tan blanca ni tan pura
fou del Liban l'alta neu.

Dins un pèlac de dolçor
la Mare adora, cor-presca...
mes ja la feina ha represa,
son pit bategant d'amor.

A cada punt que donava
respon un batèc mes viu
d'adormidet li somriu
l'infantó que somniava...

Per dins l'hortet casolà
l'aura dolça que hi revola
porta sentor de viola
i d'esprigol bosquetà.

Com l'infant es adormit
te la galta mes vermella...
...al sol, rondava una abella
l'or d'un violer florit...

*La Mare de Deu cosia
en es portal de s'hortet
tenia el Bon Jesuset
dins sa falda qui dormia.*

MARIA ANTONIA SALVÀ.

Abril-1917.

Agraïm a la excel·lent Autora d'aquesta poesia les composicions inèdites que ens ha enviades.

D. ELIAS RIVAS MARTINEZ

EX-JUTGE DEL PARTIT D'INCA

Molts de nostros lectors el coneixen personalment i guarden d'ell agradabilíssim recort per haver conviscut entre nosaltres una collada d'anys, exercint admirablement la judicatura del partit d'Inca.

La seva gestió deixà entre nosaltres el seu nom envolucionat de resplandors de bon exemple. Era aliò que es diu, un bon funcionari públic, un bon patriota i un catòlic pràctic. Fa vuit anys que s'en anà i encara sovint es retret entre'ls amics pel seu tracte sumament afable i dignament popular, per la seva rectitut en l'administració de justícia i per les seves dots de il·lustració, sabiduria i equidat. Ens diven els curials que sentència que ell redactàs, i les redactava totes, no hi havia que anar-hi derrera cap tribunal superior a adreçar-li la plana.

Ell tenia un gran interès en identificar-se i comnaturalisar-se en les costums, coses i habitants del poble a on

RONDAIES MALLORQUINES

TRES HEREUS LLETS

Aixó era un pare que tenia tres fills i un troç de terra des comú d'un llençol amb un cirerer.

Com se morí, dexà sa terra an es major, sa soca an es segon i sa rama an es derrer.

Es qui tenia sa soca, per arribar-hi, havia de passar per dins sa terra, i que tenia sa rama s'hi havia d'enfilat per sa soca.

I lo bo era que un no's volia servir de lo de s'altre.

Anaren a un misser perquè'l se donàs un camí per sortir-ne tots tres en la seua.

El misser els digué:

—Anau estudiar de llestesa primer i llavó ja tornareu. —

Se n'hi van; i des cap de tres anys se presenten an es misser.

—¿Que has après tu?—demana an es major.

—De ferrer,—diu aquell.

—¿Quina és sa teua habilitat?

—Que'm passin un cavall per davant de quatre i sensa ferrar, i ho veuréu.—

N'hi passen un, i a's temps que passava, *tac-tatrac, tac-tatrac, tac-tatrac, tac-tatrac*, el dexà ferrat de ses quatre potes.

Es misser, com veu allò, roman esclaiat, i li diu:

—¿Si que has oprés molt! Si's teus germans encara't sefalquen, ja seràn el dimoni.—

Diu an es segon:

—I tu ¿que has après?—

—D'afeitador,—respon eil.

—¿I quina es sa teua abilitat?

—Menáu-me allà ont haja de passar una llebra que la encalcin cans llebrers, i ho veuréu.—

Ho fan així.

Ell se posa peu envant i peu enrera, passant-se's raó pes call de sa mà, i espera que espera que sa llebra passàs.

Sa llebra passà, com cent mil llamps, i ell s'hi aborda, i *rec-rec, rec-rec*, la mè dexa sense un pelet daltr tot es seu cós.

Es misser romangué amb sos cabeis drets.

—Sobre tot,—va dir,—sou el dimoni...—

Se gira an es derrer i li diu:

—Veiàm, ¿i tu que has après?

—De grimador,—diu aquell.

—¿I quina és sa teua habilitat?

—Aném a l'esglèsia i per un forat de sa volta, d'aquells que hi passà sa corda d'una llanfi, que amòliguen una grapada de ciurons i ho veuréu.—

Se'n van a l'esglèsia; per un d'aquells forats de sa volta li amollen una grapada de ciurons i el a baix, quinavet en mà, ja es partit a fer navegar s'armeta.

¿Qué me'n diréu?

Ell no'n dexà arribar cap de ciuró. Amb sa punta des guinavet els amparà tots, i els va fer tornar passar pes forat de sa volta.

Com es misser veu això, pegant-se focs pes cap, els va dir:

—Fillets sabèu més que jo. No vos puc donar es consel que'm demanau.—

Aleshores es tres germans, no sabent com sortir-ne de tal enderivell, varen resoldre que's qui tenia sa terra, se servís de sa terra; i's qui tenia sa soca se servís de sa soca; i's qui tenia sa rama, se servís de sa rama; i que, en trobar-ne un que s'empràs de lo que no era seu, que s'emprat prengués penyora, si era a temps a aplegar-lo.

Així pogueren viure en pau una mala fi d'anys.

I encara són vius si no són morts.

Ara, qui no ho creu, qu'ho vaja a cercar.

EN JORDI DES RECO

Al Sr. P. S. de Sa Marjal

Sembla que la mica d'endenada que pegarem a «Sa Margal» per aquella célebre nota que publicà devall una poesia d'En Zorrilla (a. c. s.), li va caure tort ferm. En el darrer número d'aquesta revista nos surt un tal P. S. tot remolest, citant personatges i més personatges que's desfan en lloances envers la Poesia, *gràcia infusa pa nostre Senyor Deus*. Com si noltros haguésem dit qualque cosa lletja quantre aquesta *gràcia infusa!* No sé si recordau, senyor P. S., que no diguerem ni una paraula quantre la poesia que publicareu. Per que, doncs, tant de renou! Devant les poesies d'En Zorrilla, exepete davant *Don Juan Tenorio*, mos descubrim. No hi havia necessitat per tant de que sortisseu de les artes i prenguesseu el caminó de les divestigacions que vos ha duit a enrocar en els abrupts penyalars del *Cerro de Ubeda*, com altre *Cabritilla que tira al monte*.

Combatim la nota que publicaveu i no la poesia. Està clar això? I vos dejem, i si no ho deiem ho diem ara, que aquella nota a ses nostres oficines passa per moneda sevillana. Qui és capaç d'entendre per lo que dieu que vos referieu an els poetes madrilenys? Confesau, sant homo, que la ploma vos *llenegà* i digueren coses que ni pensament tenieu de dir-les. Recordau allò de «no pasan de poetrastos los autores más celebrados de hoy dia»? Traduiu-ho en llengua nostra a veure que vol dir. No vos pegava be a les orelles que ho digueren en castellà? O era perquè vos *trasladareu en pensament a sa Peninsula?* Un'altre volta encara que vos trasladeu a la Xina, mentres vostró cor no's moga de Sa Pobla escriviu en nostra llengua i no vos veureu en l'apuro de dir coses que no voleu dir.

En quant a l'ofertament que nos feis de les obres de nostres poetes, mil gràcies. Erem així de petitons i ja'n recitarem més de quatre de cor. Prou.

REBIR LO NYIC.

Garbes i Gavelles

Llei anulada

El Consei federal Alemany acaba d'anular la llei que prohibia l'estada dels Jesuïtes dins l'imperi alemany, la qual ja era estada votada pel Rei-chstag l'any 1916.

A la fi després de tant de temps de proscripció, el sol de la justícia ha espargit les funestes nigulades que sobre el bon nom de la Companyia de Jesús, havian aixecat amb ra-

vivia i exercia son delicat ministeri. Així és que, quant sortí *Ca-Nostra*, s'entregà a la Redacció, dient que volia esser subscriptor per aprendre la llengua mallorquina, per millor exercir les seves funcions dins aquesta terra. Dos anys després, (28 de setembre de 1909) quant es despedí de nosaltres, per retirar-se a son poble de Silleda, de la provincia d'Orense, ens digué que ja entenia bé el mallorquí, però que no'l sabia parlar encara.

Han passat vuit anys, i el Sr. Rivas sempre ha pensat en la ciutat estimada a on tantes simpaties deixà, llegint en fruició el setmanari d'Inca, escrit en català, i enterant-se de les coses i millores inqueres i de les noves dels seus amics, amb qui sosten afectuosa correspondència, sobre tot, quant han tengut qualque soscaire o han perdut algun membre de sa familia. Cada any els primers diners que entren a l'Administració del setmanari són els del Sr. Rivas. Ara quant sabé que pensàvem deixar la *Veu* ens ha escrit, dient que volia pagar una nova suscripció destinada a un centre d'Inca a elecció del Director.

Vet-aquí un exemple que imitar, que contrasta en la conducta de molts d'inquers que s'obliden completament de sa pàtria petita, i per això no és estrany que la pàtria també s'oblidi d'ells. Nosaltres no compremem que hi hage persones que per veure coses millors a fora, rebutgin i desprecin lo seu, és a dir, son pais i son poble, sensa fer cap esfors per dignificar, aixecar i engrandir totes les coses d'aquella terra a on veren la primera llum de la vida i a on descancen les cenres dels seus pares.

Si els inquers que poren, sostenien el setmanari d'Inca, com el D. Elias, no hi hauria por que morís per falta de suscripció; i no hi ha l'escusa de que està escrit en mallorquí, aqueix vellet castellà fa deu anys que'l lletgeix i l'enten de lo millor.

Els cors grans tot ho estimen. D. Elias Rivas, estimant la seva pàtria no s'oblida de la terra de ses antigues relacions i amistats. Pel seu amor i encarinament a nostres coses be mereix esser fill adoptiu d'Inca, encare que l'Ajuntament no l'e-hi declari. Ell de fet ja hu és.

MIQUEL DURÁN.

Inca 18-5-17.

bi feresta, i amb paraules i obres tiràniques els Pombals, Tauníccis i Arandes, instrument, conscient o inconscient, de la malaida secta massònica.

DE LA GUERRA

La situació de Rússia

Ha corregut el rumor de que s'havia firmat un armistici entre Rússia i els Imperis Centrals, preliminar de negociacions de pau.

A pesar de la reserva guardada en les embaixades, se sab que les notícies oficials relatives a la situació de Rússia, són més pessimistes que les particulars publicades per la premsa francesa i anglesa.

La misèria a Lituània

La situació econòmica a Lituània és desesperada, sobretot en les grans ciutats. Privades de tot socors de l'estranger, milers de persones estan amenaçades de morir de fam. La mortalitat és molt gran, sobre tot en els nins fins els 10 anys, havent quedat reduït son nombre a la mitat. La mortalitat en els adults, a causa de la manca d'aliment, és tres vegades major que en temps normal. Els nins no més fan una menjada al dia. La prohibició d'importar la llet condensada de Suïssa i Dinamarca, ha estat particularment dura per ells.

A Vilna, el Comitè de la Lituània distribueix cada dia 35.000 racions de pa i de sopa; una gota d'aigua en el mar, en comparació de la misèria que allà domina.

Resulta, doncs, que si no arriba cap socors estranger, tota la població de Lituània està destinada a morir-se de fam.

El mar i els submarins

El correu francès «Metierdha», enfonsat davant de les goles de l'Ebre, perteneixia a la «Compagnia de Navegation» i desplaçava 2.000 tonelades; va ésser construït l'any 1898, i al moment de la catàstrofe portava 495 passatgers. Feia la línia Oran-Portvendres.

Devés les set de la tarda del divendres, mentres menjaven tranquilment els de bordo, una formidable explosió partí el vaixell en dos, dessapareixent ràpidament.

Es creu que la causa va ésser un torpeu, encara que no es vegé cap submarí.

A l'Ametlla, Ampolla i Sant Carles de la Ràpita, han arribat alguns naufragats, encara que pocs, creient-se que els negats són uns 450. Entre els salvats hi han alguns ferits i una dona que portava als braços una criatura morta.

Damanant obrers

El director general de Comerç ha telegrafiat al governador de Barcelona que a les mines d'Astúrias manquen obrers, especialment picadors, que guanyaran un jornal mínim de 5 pessetes.

Els que vulguin anar-hi poden adreçar-se a la Societat Duro Felguera.

Alliberat

Gràcies a l'eficax intervenció del Papa Benet XV, el govern alemany ha posat en llibertat Mons. Legraive, auxiliar de l'eminent i sabi Cardenal Mercier.

¿Abans del 1er Juliol ja estarà feta la pau amb Rússia?

Copenhague. El periòdic «Social demokraten» diu que ja no és cap secret, que han tengudes lloc negociacions extra-oficials sobre la pau. Les negociacions fracasaren, i fins a cert punt, tenen raó els periòdics que asseguraven que els rumors que's feien sobre si Alemanya tenia negociacions de pau amb Rússia eren completament falses. Però segons hem sabut de bona tinta els dessigs de pau alimentats per l'anterior govern, els quals després decaigueren, ara han tornat a reprendre, per inspiració dels socials-democràtics.

Aquests nous afanys prossegueixen amb tota energia i tenim motius per creure que les perspectives no son actualment tant dolentes.

Alemanya està disposta a restablir Bèlgica i Sèrvia, a evacuar França i juntament amb Turquia, conseguir el lliure pas de Rússia pels Dardanels. També respecta a la qüestió polaca se creu que s'arribarà a una intel·ligència. El Govern rus està informat d'això.

En lo que se refereix a les Potències centrals, França, Rússia i països bàltics e-hi ha per ara esperança de tota classe de provabilitats per la pau. L'oposició sols ve d'Inglaterra la qual té unes exigències irrealisables i per demanar compensacions territorials de Alemanya.

Segons preten l'Inglaterra, Alemanya li ha de cedir l'illa d'Heligolana, el domini sobre el canal de Kiel, entregant-li ademés els grans ports que té an el Mar del Nord.

La persona qualificada pel periòdic, «de gran confiança per ser un ben conceput diplomàtic», acaba ses manifestacions afirmant que antes del juliol estarà firmada la pau al menys entre Rússia i Alemanya.

Regina Paci, ora pro nobis.

Mallorquines

Pelegrinació Franciscana

Magnífica i extraordinari és estada la Pelegrinació Franciscana verificada diumenge a Nostra Senyora de Consolació de Sant Joan.

De totes direccions acudiren seguicis de pelegrins en mig d'una vegetació exuberant de verdor i fruita emponcellada.

La rebuda fonc afectuosa i entusiasta: músiques, cants, corals escomeses, somriures de gent satisfeta; el Clero, les Autoritats, el poble de Sant Joan que rebotava de alegria; frares i monges, i el cordó de Sant Francesc que tot en lligava amb lleçada de pau i caritat.

Tot el poble era una enremada, per tot semblava que hi havia festa de carrer grossa; milenars de pinotells i banderes, i dotze artístics arts donaven aspecte de gran solemnitats i de cosa mai vista. Això ja és tirar la casa per sa finestra.

Una missa de comunió general celebrada pel Dr. Costa i Llobera; cinc sacerdots

que reparteixen el Pa eucarístic; i Mossen Josep Auba que se desfà d'entusiasme demunt la trona, i llegeix una carta del Sr. Bisbe.

Una processó llarga llarga a Nostra Senyora de Consolació. Els panons, guarnits d'or brillant, volatetgen entre l'esponera dels arbres del camí. El sol pica fort i les cançons dels pelegrins reprenen a la pujada. A darrera de tot venen les autoritats amb l'imatge de Sant Francesc, festejada per la música.

L'ofici és a l'aire lliure davall un artístic temple, a on entra el sol de ple i fa suar de bo el celebrant Caputxí, de peu descals i festa tosa. Predica el Rector de Sineu, un sermó que dú tanta calentor de fe i pietat com el Sol i l'entusiasme dels romeus. Es canta la missa dels Angels, i a un cantó de la plassa toca la música les cobles. Comensam estar cansats i els més ratuts mos escampam cercant les ombres. La música dels exploradors de Manacor toca la marxa real: déven alçar Deu; ajonalle-mos i diguem un credo.

De tornada cap an el poble, els retgadors de la vila duen la Mare de Deu de Consolació. Algunes medones d'allà quant la venen ploren. Cançons, repicades, músiques i entusiasme tornen reprendre esclatant fins a la esglèsia.

Anam a dinar.

Amb el menjar a la boca visitam l'exposició agrícola a l'escola de nins, que és un casal nou que ha fet l'Ajuntament per escolles. La gran gentada que hi ha no mos deixa veure be la molta maquinària de conreu exposada. La Caxa rural aquí e-hi fé el dif.

An el frontis d'una casa modesta, a on nasqué el venerable Lluís Jaume, han posada una pedra commemorativa. Devant les autoritats i altres personalitats de relleu, el gran poeta mallorquí, Mn. Miquel Costa, descubreix la làpida. La marxa real i els aplaudiments del públic resonen fortament i els panons franciscans desfilen per davant la casa honorada.

Aquí ve un moment difícil per la gran gentada que's replega a una T de carrers per escoltà el sermó del Rnt. P. Cerdà. El fa patriòtic i curt. Gràcies a Deu no hi ha més novetat que trepitjades de peu.

Van a fer la processó i e-hi ha una mescladissa grossa que negú es capaç de destriar. En desfilir els panons de les germanats tots els terciaris coneixen el seu i amb un sant-i-amen tot-hom està a son lloc d'honor. La processó es desplaça solemne, magnífica, potent, magestuosa i en suprema grandiositat. Es porta la Mare de Deu de la Consolació i Sant Francesc. A sos peus s'aixequen onades d'himnes, de cançons i alabances per aquella moltitud plena de fe i d'entusiasme religiós.

A la plassa pública, a l'endret d'una encreuada de carrers, el M. I. Mn. Miquel Costa dona la nota final. Un sermó ple de filigranes i d'armonies, assumint aquell espectacle i aquella gran diada catòlica per impretar del cel la pau de les nacions.

El Bal·le, D. Juan Gayà, que tot lo dia és anat en roda presidint i donant disposicions, dona visques a la religió i al Papa. És molt significatiu que un bal·le del segle XX doni visques d'aquesta classe.

Posa la clau a tant d'entusiasme el cantor de les nostres riberes i montanyes, amb un visca a Mallorca. ¡Jesús que és de gros tot això!

Després entrem a l'església. El Tedeum llenega tranquil i suau i ens donem la benedició papal plena de gràcia i perdó. Pareix que és el cel que recompensa el poble de Israel per la seva fe i pietat religiosa.

La vila de Sant Joan ha quedat bé. Tot estava prevengut havent posat ben amunt el seu nom per l'aculliment dispensat als pelegrins.

MIQUEL DURÁN.

Inca 19-5-17.

LA LLIGA DEL BON MOT

Responent al moviment desplegat a Catalunya en prò de la cultura del llenguatge, valiosos elements de Mallorca han organitzada una sèrie d'actes de propaganda, encaminats a aixecar el nivell moral i social del poble.

A aquest fi, una il·lustre personalitat ha fet entrega ja; a una impremta de la nostra illa, d'una considerable quantitat al fi d'asegurar, durant dos anys, la publicació d'una fulla mensual titulada «El Bon Mot», portaveu de totes les propagandes ennoblidores del llenguatge i orga oficial de la Lliga del Bon Mot, de Mallorca. La propaganda ha començat amb la celebració, efectuada el dia 29 del mes passat, d'un important aplec a Muro al qual hi assistiren nombrosíssimes comissions dels pobles de Llubí Sa Pobla i Santa Margalida, i, entre altres importantíssimes adhesions, hi hagué les del senyor Bisbe de Mallorca i Ivon L'escop.

S'anuncien altres aplecs per els dies 27 del corrent i 17 de Juny que's celebraran respectivament a Lluchmajor i a la ciutat de Sóller.

Noves d'Inca

Ahir, mentres un infant fill de D. Jaume Mairata (a) Capità, jugava davant casseva, passà un ca de bou i el mossegà fortament. Hi va haver un gros trastorn an aquella casa i sos veïns. Enseguida encalsaren l'animal fins que l'aglapiren posant-lo a disposició de l'Alcaldia, i ara està a l'observació per veure si té rabi.

L'altra dia fonc una cabra, avui és un infant i demà pot-ser la persona més respectable del poble, la víctima dels cans que van a lloure.

Es fa preciç que s'hi posi remei.

Mos acuen que, a certes tavernes i a certes cases de negocis bruts, hi tenen nines i los fan fer feines que no son per la seva

edat ni per la seva educació física i moral.

Per amor de Deu, que no és nega res, vegi el Sr. Bal·le i la Junta de protecció de la infància que hi ha de cert d'això, i perseguesquen els culpables que tant avall fan posar el nivell de la moralitat dins la nostra població.

Dimars comparagueren demunt la població una partida d'hermosos globos de paper. Procedien dels alumnes de les Escoles Cristianes que estaven de festa grossa per ser la festivitat de Sant Joan B. de la Salle, Fundador dels Germans de dites escoles.

El matí ja tengueren Missa de comunió a sa capella del col·legi i després un bon refresc. Al capvespre feren una passejada, anant a la Font d'En Patró i divertint-se molt.

Dijous es celebrà a nostra Parroquia la festa del Sant Cristo. Se cantaren completes a dins la capella de la venerada figura.

A l'ofici se canta la missa d'Angels pel poble amb les variacions de Mossen Cerdò i predicà el Rector de Lluch Pare Thomàs dels SS. CC.

Tot el dia la capella del Sant Cristo va esser visitadíssima pels inquers que li tenen una gran devoció.

A la pelegrinació de Sant Joan, la ciutat d'Inca e-hi aportà un contingent de 350 persones. Es de notar que la família del metge D. Antoni Riera, quedà molt bé amb els inquers. Quatre hores seguides donaren berenars a tots els que pogueren veure. Bastantes persones inquieres també e hi dinaren i fan un gros elogi de l'amabilitat i atencions de ses Madones d'aquella casa.

Demà a la església de Sant Francesc se fa la festa del mes de Maria.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat		
Bessó	a	75'00 el quintà
Blat	a	25'00 la cortera
Xexa	a	25'50 id.
Sivada	a	12'00 id.
Id. forastera	a	11'50 id.
Ordi	a	15'00 id.
id. foraster	a	14'50 id.
Faves pera cuinar	a	29'00 id.
id. ordinarias	a	24'60 id.
id. per bestia	a	24'00 id.
Blat de les Indies	a	27'00 id.
Monjetes de confit	a	45'00 id.
Id. Blanques	a	44'00 id.
Siurons	a	34'00 id.
Fasols	a	00'00 id.
Garroves	a	07'50 el quintà

La revista setmanal il·lustrada i satírica

Cuca Fera

esta venal a nostra Llibreria a 10 cts.

LLIBRERIA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Deixeres Obres Rebudes

Exercicis espirituals de Sant Ignasi. Traducció del P. Lluís Vidal, S. J., sobre reproducció fototípica de l'original corretgit de mà del Sant Autor.—Un volum (f. 2) en paper extra, de 198 planes, amb índex i plans d'exercicis. En rústic, 75 cèntims; en tela i planxa daurada, Ptes. 1,50.

Pràctica dels nou primers divendres: Meditacions sobre la Gran Promesa i altres actes de pietat en honor del Sagrat Cor de Jesús, per Mn. Eudalt Serra, Pbre. Elegantíssim tomet de 150 planes (f. 1) luxosament imprès. En rústic, 40 cèntims; en tela i ròtul, daurat Ptes. 1.

Petit més del Sagrat Cor de Jesús. Es el llibre apropiat per a fer a casa i en família el mes de Juny.—Un tomet imprès a dues tintes, paper satinat, 123 planes de tetx (f. 1). En rústic, 25 cèntims; enquadernat en tela, 75 cèntims.

La Cuina Mallorquina, colecció de receptes de cok, de cuinera, de pastissé, rebosté, de licorista, de cafeté, de curandero i de doctor de solei; que per la conveniència d'aquelles persones que vulgan cuinar bé i barato i viure per menjar, publica un aficionat a menjar per viure. En rústic 1 pta.

FINQUES VENALS

Tot'hom i tota persona, pualsevol sia, qui vulga comprar «una finca enclavada en el lloc de Consell, carrer de l'Arraval núm. 31, composta de casa de dos aigovesos, planta baixa i pis, amb pati, jardí, cotxeria a l'esquerra entrant, i un altre còs d'edifici an el costat de dita cotxeria, midant la finca sensera 157 pams de frontis per 236 de fondària» que hu diga a D. Miquel Pujadas, misser, resident a Inca, carrer de la Creu núm. 2, qui està encarregat per la propietària de dita finca.

Mes de Maria Casolà

Preu: 40 CÉNTIMS.

PUNTS DE VENTA:

INCA: Depòsit: A l'impremta de «La Veu d'Inca.» C. de la Murta, 5.

Llibreters de Ciutat de Mallorca.

D. Felip Guasp—Carrer d'En Morei 6-8.

D. Ernest Frau—Costa d'En Brossa.

Llibreria Escolar de Fondevila i Alomar.

SE VENDE

Un carretón con muelles, nuevo, de cuatro asientos. Darán informes en ésta imprenta.

Tip. M. Durán.—Inca